Verslawende Bloed

Bloedgebonde Boek 11

Translation: Afrikaans

Amy Blankenship, RK Melton

Table of Contents

Hoofstuk 1
Hoofstuk 2
Hoofstuk 3
Hoofstuk 4
Hoofstuk 5
Hoofstuk 6
Hoofstuk 7
Hoofstuk 8
Hoofstuk 9
Hoofstuk 10
Hoofstuk 11
Hoofstuk 12
Hoofstuk 13
Hoofstuk 14
Hoofstuk 15
Hoofstuk 16

Verslawende Bloed
Bloedgebonde Boek 11

Amy Blankenship, RK Melton
Translator: Tanya Krause

Kopiereg © 2012 Amy Blankenship
Tweede uitgawe Gepubliseer deur Amy Blankenship
Alle regte voorbehou.

Hoofstuk 1

Toya hurk laag op die dak van Kyoko se huis en laat sy goue oë afdryf na die klein gebou in die agterplaas waarin die Maagd-standbeeld is. Jare gelede het hy deur die versperring geglip en haar in hierdie wêreld gevind, maar hy onthou steeds elke detail asof dit gister was.
'n Sagte glimlag verskyn op sy gesig toe hy daaraan dink dat sy in daardie ysige water agter hom ingespring het ... die klein meisie kon nie eers swem nie, maar sy het nie omgegee nie.
Sy gedagtes word donker terwyl hy onthou van elke keer wat hy haar in verskillende werklikhede ontmoet het. Maak nie saak watter wêreld nie, Kyoko dink nooit twee keer om haarself op te offer om iemand te red vir wie sy liefhet nie. Toya se lippe word dunner. Hy hoop om haar van daardie klein gewoonte te verleer of haar koppige alie aan hom vas te ketting sodat hy haar hierdie keer kan beskerm.
Toya verskuif sy blik en gluur na die groot dam aan die agterkant van die eiendom. Hy hoop regtig sy het sy raad gevolg en geleer hoe om te swem. Sy het hom daardie aand amper 'n verdomde hartaanval gegee om so te verdrink, en wanneer hy haar kry, gaan hy nie haar daarvan laat vergeet nie.
As hy haar kry ... Toya se gelaatstrekke word sag, al weet hy hoekom sy nie hier op haar Bewakers gewag het toe hulle oorgesteek het nie. Hy en sy broers het dit reeds uitgepluis hoekom Kyoko hom nie herken het toe hy die eerste keer opgedaag het nie. Sy het nie haar Bewakers onthou nie, wat seker normaal is, in ag genome dat in elke ander dimensie waarin hulle haar gevind het, sy net die herinneringe van een leeftyd het en dis altyd die lewe wat sy op daardie oomblik in daardie dimensie leef.

Gewoonlik het daardie dimensionele geheueverlies al die Bewakers ook geraak ... insluitend hom. Hy kan nie tel hoeveel keer hy Kyoko vir die eerste keer ontmoet het nie, maar hierdie wêreld is anders. Die Hart van Tyd het hulle hierheen gestuur met 'n gawe en 'n vloek. Vir eens onthou hy en sy broers alles van haar ... selfs die feit dat hulle almal verlief was op haar en in parallelle wêrelde oor haar baklei het.
Sy bors trek toe met een herinnering wat hy wens hy nie het nie. Hy kan steeds die verskrikking voel van Kyoko wat in sy arms sterf, hul liggame

wat saam deurpyl is deur ‘n skoot wat net vir hom bedoel was. Sy het hom van Hyakuhei probeer red. Toya knip sy oë toe 'n eensame traan oor sy wang gly en hy stoot die herinnering weg.

Hel, selfs Hyakuhei onthou dit alles, wat blykbaar in hul guns tel, aangesien hy hulle nie op die eerste oogopslag aangeval het nie. Natuurlik is hy ook nie baie hoflik nie. Hulle het reeds besluit om uit sy pad te bly en hom nie hierdie keer uit te lok nie.

Hyakuhei was nie by hulle toe hulle die demone deur die skeur gevolg het nie, so hulle het geen idee waar hy vandaan kom nie en dit maak hulle 'n bietjie bekommerd. Tot dusver het dit gelyk of hy net die kristalstukke versamel wat Kyoko klaarblyklik weer verpletter het. Dit was nie Kyoko se skuld nie ... sy kon nie uit haar vorige foute leer as sy nie toegelaat word om dit te onthou nie. Hy het haar vergewe met die wete dat as sy nie die kristal verpletter het nie, sou haar Bewakers nie in hierdie wêreld ingelok gewees het om haar te vind nie.

'n Frons verskyn op Toya se gesig toe hy die bekende trek van 'n stukkie van dieselfde versplinterde kristal daar naby voel. Die Bewaker Hartkristal is ongelooflik kragtig en elke klein skerf behou 'n stukkie van daardie krag. Enige mens of demoon wat daarin geslaag het om 'n stuk daarvan in die hande te kry, sal 'n helse kraghupstoot kry en soos die geluk dit wil hê, trek dit demone soos vlieë na heuning.
Dis omdat die kristal hier in Los Angeles opgeduik het dat hierdie plek, in hierdie wêreld, in ‘n brandpunt vir alle paranormale wesens verander het. Alles wat nie menslik is nie, word na hierdie gebied aangetrek, selfs al het hulle nie 'n benul hoekom nie.

Op soek na die kristal wat hy voel, swiep Toya sy blik stadig oor die huise wat die altaar omring en stop toe hy iemand sien uitkyk by die donker venster van die huis langsaan. Hy staan op en kyk na die silhoeët wat na hom uitstaar en lig dan 'n wenkbrou toe die skaduvorm skielik onder die rand van die venster sak.
Toya glimlag. Dit is tyd dat hy 'n bietjie pret het. Hy verdwyn dadelik uit sig net toe die man genoeg dapperheid bymekaarmaak om weer te kyk.

Tasuki haal diep asem en hou steeds sy geweer soos 'n skild voor hom. Dit is die man wat saam met Kyoko was die aand toe sy verdwyn het … hy is seker daarvan. Wat doen hy op Kyoko se ou huis se dak? Tasuki trek sy skouers vasberade reguit. Daar is net een manier om uit te vind en om 'n polisieman te wees gee hom alle reg om te gaan ondersoek instel.
Hy maak seker dat sy Berretta 'n vol magasyn het, klik die veiligheid af en gaan by die voordeur uit. Dis nie die eerste keer dat hy sy voete op die eiendom gesit het sedert Kyoko daardie aand tien jaar gelede verdwyn het nie, maar dis die eerste keer dat hy iemand sien, buiten die maatskappy wat gehuur is om die terrein te onderhou.

Die eerste keer toe hy hulle daar op hul grassnyers gesien het, het hy hulle gekonfronteer net om uit te vind dat hulle anoniem gehuur is. Toe hy daardie leidraad probeer opspoor, was dit 'n doodloopstraat, want die geld het eenvoudig een keer per jaar in die maatskappy se posbus opgedaag en is altyd kontant betaal.

Tasuki steek die verweerde paadjie tussen die twee huise oor en kan nie die herinneringe keer wat by hom spook van Kyoko en haar broer Tama nie. As dit nie was vir daardie verdomde sogenaamde 'engel' wat Kyoko daardie aand ontmoet het nie, sou sy nie weggegaan het nie ... hy is seker daarvan. Tasuki is nie skaam om dit te erken nie ... hy haat daardie man omdat hy Kyoko van hom af weggeneem het, maar as hy terug is, is daar 'n kans dat Kyoko ook terug sal wees.

Tasuki vind niemand in die onmiddellike omgewing nie en kruip na die agterkant van die huis waar die standbeeld in die klein altaarhuisie toegesluit is. Hy beweeg stilweg om die hoek van die huis en ruk terug toe hy weer die einste man aan wie hy sopas gedink het sien staan, reg voor die skuur ... en die verdomde deure daarvan is wawyd oop.
Nadat hy hom as kind net van ver gesien het, bestudeer Tasuki die man hierdie keer en maak elke detail in herinnering vas. Sy lang donker hare het dik silwer strepe daardeur en hy trek net so vreemd aan soos die helfte van die mense wat saam met POS werk. Hy lyk nie normaal nie, maar hy het definitief nie vlerke nie, so Tasuki gooi Kyoko se 'engel' idee by die venster uit.
"VRIES!" skree Tasuki en stap uit die skaduwees met sy Berretta direk op die man se hart gemik.

Toya se glimlag word groter en hy draai stadig om om na die man te gluur wat gedink het hy het hom bekruip. Sy gluur verander vinnig in ergernis toe hy van aangesig tot aangesig met die verlede kom. Fokken Tasuki ... hy moes geweet het dat die mens hier iewers rondsluip. Toya frons vir die volgende woorde uit Tasuki se mond.
"Ek het gedink dit is jy," roep Tasuki uit. “Ek onthou … jy was hier die aand toe die demone gekom het. Is jy een van hulle? Jy het iets aan Kyoko gedoen … ek het gesien hoe jy haar slap lyf vashou en moet jy dit nie waag misken nie.”

Toya verstewig sy blik op die mens waarvoor Kyoko altyd so lief was en lag geestelik oor die feit dat Tasuki nie al die kere onthou wat hulle ontmoet het nie ... wat waarskynlik 'n goeie ding is. Sy oë vernou toe hy die krag van die gebreekte kristal vanaf Tasuki voel kom en die wete maak hom skielik vies.
"Jy het 'n talisman," sê Toya. "Ek wil dit hê."
Dit is Tasuki se beurt om te frons, "’n Wat?"
Hy het nie kans om die Berretta af te vuur toe die man in 'n wasigheid op hom afkom, hom neerslaan en sy vingerpunte hard teen die spier van sy bors druk nie. Tasuki vou sy hande om die man se pols en druk terug met elke greintjie krag wat hy het.
"Engel ... se ... gat," grom Tasuki en plant sy voet in die man se maag, "Jy tree meer op soos 'n demoon!" Hy slaag daarin om hom met meer krag af te druk as wat hy besef het hy het.
Toya vlieg agteruit, beland op sy voete en gly oor die goed versorgde gras. Sy hand vorm ‘n vuis langs sy sy en hy grom. So, die kristal beskerm hom?

“Wat het jy gedoen om Kyoko te laat wegtrek?” eis Tasuki en hy skarrel op sy voete toe sy teenstander se oë van suiwer goud tot ‘n skrikwekkende silwer verander. Tasuki deins nie terug nie, terwyl hy sy blik op hom verskerp.
Toya brul toe hy sien hoe Tasuki se oë na ametis verander.
"Toya!"
Die silwer verlaat Toya se oë en hy gluur oor sy skouer na sy broer Shinbe, “Wat wil jy hê, Shinbe? Kan jy nie sien ek is besig om die kristal te versamel nie?”

Shinbe kantel sy kop kalm, "Jy besef wel dat jy hom sal moet doodmaak om die talisman te verwyder ... korrek?"
“Ek is oukei daarmee. Boonop weet ons altwee hy kan doodgaan,” grom Toya en brul weer toe ’n geweerskoot klap en hy voel hoe die koeël sy regterskouer deurboor. “Jou bliksem!”
Shinbe giggel sag, “In hierdie geval, Toya, dink ek jy het dit verdien. Los nou vir Tasuki ... ons moet gaan."
"So, jy kom vir hom op?" vra Toya sarkasties toe een van sy tweelingdolke in sy hand verskyn en hy die punt daarvan gebruik om die koeël uit sy skouer te grawe. “Hoekom gaan? Die pret het sopas begin,” grom hy toe die koeël oor die gras vlieg om by Tasuki se voete te land.
"Hy is op pad," antwoord Shinbe kripties.
Toya se dolk verdwyn en sy lippe blyk te glimlag toe hy terugkyk na Tasuki. “Ek sal ten minste nie daarvoor blameer word nie.”

“Wie is op pad?” Tasuki is nie heeltemal seker wie om op te mik nie ... alhoewel die een genaamd Toya steeds sy eerste keuse is. Daardie alwetende glimlag van hom gee hom die rillings.
Shinbe staar lank na hom, “Glo my, Tasuki … jy moet hier wegkom. As jy dit nie doen nie, kruip dan ten minste net weg.” Hy herken daardie hardkoppige kyk toe Tasuki sy skouers reguit trek en sy greep op die wapen stywer maak. Shinbe skud sy kop en besluit om sy eiesinnige reïnkarnasie 'n nuttige klein geskenkie te gee.
Met 'n paar vinnige handbewegings en 'n kantel van sy staf rig Shinbe 'n permanente versperring om die man, wat demone of enigiemand anders sal weerhou om die kristalskerf wat diep in hom lê, op te spoor. Hy sug geestelik met die wete dat dit te laat is om daardie feit vir Toya weg te steek.

Tasuki staar grootoog toe die ametissteen op Shinbe se staf saggies gloei en hy saam met die een genaamd Toya verdwyn. Sy blik trek na sy eie hande en dan na die res van sy lyf terwyl 'n sagte ametislig hom vir 'n oomblik omvou en dan verdwyn.
‘Miskien sal dit jou help om hierdie keer aan die lewe te bly,’ eggo Shinbe se stem in sy kop voor dit ook weg is.
“Hierdie keer?” vra Tasuki verward en skrik toe die deur van die skuur toeklap. ’n Skielike voorgevoel spoel oor hom en hy sweer dat die lug verskeie skakerings verdonker het.

Tasuki kan nie die dringende behoefte beheer om in die skaduwees van die bome agter hom weg te kruip nie. Hy hurk, halfpad weggesteek agter twee boomstamme sodat hy deur die middel kan loer en sien wat aangaan.
’n Diep koue rilling trek deur hom toe hy ’n man met lang swart hare uit die niet sien verskyn reg in die middel van die agterplaas. Hy hou sy asem op terwyl oorweldigende vrees en algehele kalmte hom laat vries. Dit is hy … die man van sy nagmerries staan net tien voet van sy wegkruipplek af.

Hyakuhei stap na die skuur met 'n nadenkende uitdrukking op sy gesig. Hy is seker hy het nounet die teenwoordigheid van 'n talisman gevoel voor dit verdwyn het. Hoe ironies is dit dat 'n talisman hier sal wees op die plek van die einste altaar waar die Maagd gewoon het? Hy hou stil voor die skuur en die deur gaan weer oop asof dit sy stille bevel gehoorsaam.
Sy donker oë verlig tot 'n sagte bruin terwyl hy na die ewebeeld van sy hart se begeerte kyk. Hy steek 'n hand uit, raak sy vingerpunte aan hare en voel niks anders as die koudheid van die klip nie. So, selfs na al die tyd, verwerp sy hom steeds … en weier om hom terug in die Hart van Tyd toe te laat. Hy slaan sy oë op na hare en is beloon toe hulle vir 'n oomblik sag gloei. 'n Duiwelse glimlag verskyn op sy perfekte lippe ... so moet dit wees.
Sy oë vernou toe hy die vervaagde energie van Toya en Shinbe voel. Dit is duidelik dat hulle eerste hier aangekom het om die kristal se talisman te eis. Met 'n laaste blik op die standbeeld draai Hyakuhei om en verlaat die eiendom van die altaar.

Tasuki waag nie om te beweeg voordat die monster van sy nagmerries die altaar verlaat het nie. Hy gly die res van die pad grond toe en laat sy asem los wat hy nie geweet het hy ophou nie. Hy rol op sy rug om op te kyk na die sterre. Wat de hel is aan die gang? Hy is gewoond daaraan om die paranormale in Los Angeles floreer te sien, maar hierdie is anders ... dit tref te naby aan die huis.
Hy ken reeds die antwoord en knyp sy arm, hard. Goed ... dit is 'n bewys dat hy nie droom nie. Jade was reg ... hulle is meer as net drome. Nog nooit in sy lewe het hy ooit iets so angswekkend soos dit ervaar nie. Hy haal 'n paar keer diep asem en wag dat dit verbygaan voordat hy stadig terug op sy voete staan en na die rand van die eiendom tussen hul huise strompel.
Toe hy sy voortuin bereik, hardloop Tasuki na die voordeur. Toe hy die deur agter hom toemaak, skuif hy elke slot op sy plek en tree vinnig terug. Hy gaan sit op die rusbank, vou ‘n kombers om hom en maak seker dat hy sy

vinger op die sneller van sy Berretta hou … nie dat dit hom enigsins sal help nie.
Hy krimp ineen toe hy onthou dat die een met die naam Toya die koeël uitgepluk het met die punt van daardie gevaarlike dolk. Hy lig sy oë op na die portret wat bo sy kaggel hang en sy lippe skei in 'n gevoel van déjà vu. In die skildery raak Kyoko aan die standbeeld se hande op dieselfde manier wat die lang, donker en spookagtige man pas gedoen het.

Hoofstuk 2

Jade kan voel hoe sy stadigaan begin wakker word, maar sy is so gemaklik dat sy eenvoudig nog nie die werklikheid in die oë wil kyk nie. Sy kan voel hoe die warm lyf teen haar druk en kreun amper. Miskien is wakker word nie so 'n slegte idee nie.
Sy maak haar oë effens oop en sien 'n bruingebrande kaal bors vol spiere voor haar. Te oordeel aan die bestendige hartklop onder haar oor, slaap Titus nog en dit sal wreed wees om weg te ruk of hom verontwaardig uit die bed te druk net omdat hulle raak. Hy sou nog nie heeltemal genees het nie, so sy besluit om niks te doen nie ... hierdie keer.
Om in die nag teen hom in te kruip, was waarskynlik in elk geval haar skuld, aangesien sy gewoonlik verskeie kussings het wat sy snags vasdruk. Eerlikwaar, om 'n been en arm oor hom gegooi te hê, is geen groot verrassing nie. Hy is beslis 'n goeie plaasvervanger vir haar normale kussings.

Sy skuif haar been net 'n breukdeel, voel hoe die binnekant van haar bobeen reg oor die bult tussen sy bene lê en sug innerlik. Al haat sy om dit te erken, selfs wanneer die man sag is, is hy steeds baie indrukwekkend. Jade voel hoe sy harde bobeen teen haar kruis beweeg en dwing haarself geestelik om nie teen hom te druk nie. Sy is lus om dit te doen. Eintlik, is sy lus om hom te doen.
Jade asem stadig sy warm geur in, maak haar oë toe, en smul aan die reuk van die mannetjie wat so maklik haar kloppende hitte kan wegneem. Sy is koppig en tot dusver was dit redelik maklik om nie toe te gee aan die oorweldigende behoefte aan seks wat die hormoon-geïnduseerde hitte veroorsaak het nie.
Sy voel hoe 'n warm kriewelende sensasie afwaarts beweeg en haar maagspiere trek saam. Voordat sy haarself kan keer, het haar liggaam haar verraai en buig sy haar heupe. Die gevoel is so ongelooflik dat sy, in plaas daarvan om terug te trek, haarself daar hou met ‘n nood vir die drukking.

Jade rol geestelik haar oë oor die ironie. Hier het Titus gedink die reuk van haar hitte gaan hom mal maak. Wel, sy het nuus vir die magtige Alfa ... sy

is nie die enigste een wat nou die reukmasker moet gebruik nie. Sy frons met die wete dat sy nooit aangetrokke was tot die manier waarop 'n menseman ruik nie.
Dit bevestig net haar teorie dat dit baie veiliger is om saam met 'n mens in die bed wakker te word, want nou het sy iets om dit mee te vergelyk.
Hoe harder sy haarself teen Titus druk, hoe vinniger beweeg haar gedagtes totdat dit tot stilstand kom toe sy weer beweeg. Die volgende oomblik, is sy besig om haarself teen die hardheid van sy bobeen te vryf om haarself tot klimaks te probeer bring. Jade krimp ineen oor die feit dat sy sopas met haar hardnekkige streep gespog het en sy 'n leuenaar van haarself maak.

Die oomblik wat Titus uit sy diep genesende slaap wakker word, gryp hy dadelik die sagte lyf langs hom vas en rol om totdat hy bo is. Hy pen haar polse teen die bed vas en druk sy bobeen harder teen die warm klamheid. Titus kyk in Jade se gesig en weet met een oogopslag dat sy hom nodig het. Haar oë is helder en glaserig, haar wange blos van kleur, en daardie pruilerige lippe is effens geskei van vinnige asemhaling. Hoe in die hel het hy hierdeur geslaap?

Jade staar op na Titus, verstom oor hoe vinnig hy pas beweeg het om haar te oorheers. Sy wil daardie spoed en rou krag proe ... net een keer. Sy wil die verskil tussen die passie van 'n mens en die rou seksualiteit van die wolf bo-op haar voel. Jade wieg teen hom met die wete dat dit te laat is om dit nou af te skakel en hy is nie te blameer nie ... sy is.

Titus kreun en grom gelyktydig terwyl hy voel hoe hy pynlik en vinnig styf word. Hy weet sy is verby haar breekpunt en alhoewel hy bly is haar mure het afgekom ... wil hy haar hoor sê sy het hom nodig, sodat sy dit nie daarna in sy gesig kan gooi nie.
Terwyl hy sy gesig laat sak om net bo haar lippe te sweef, vra hy, "Wat wil jy hê, Jade?"

Om die heserige diepte van sy stem te hoor, stuur meer hitte deur haar. Jade beur opwaarts teen hom en bewe. Sy is amper verby die punt van rasionele denke, maar stop haarself en kyk hom direk in die oë. Sy het nog genoeg selfbehoud om te weet sy is gevaarlik naby daaraan om oor meer as een lyn te trap.

In 'n amper paniekerige stem beantwoord Jade sy vraag. "Jy sê dat jy 'n man van eer is, so ek wil jou woord as Alfa hê dat jy my nie sal merk nie. Kan jy dit doen en my nogsteeds wys hoe dit is om saam met ’n wolf te wees, sodat ek dit net uit my sisteem uit kan kry?”

Titus voel die angel van haar desperate woorde en gluur af na haar. "As jy nie half uit jou kop was met hitte nie, sou jy my nooit wou hê bloot oor wat ek is nie," beskuldig hy. Hy hou nie van die gedagte om haar te help om hom uit haar sisteem uit te kry nie. "Moenie bekommerd wees nie ... ek het geen voorneme om jou te merk nie. Jy is nie die enigste een wat standaarde het nie.”

Jade hou haar asem op toe sy die effense woede in sy stem hoor. Sy sak agteroor in die matras om afstand tussen hulle te kry. Sy kan nie sy blik vashou nie en laat sak hare tot by die volmaaktheid van sy lippe. “Dan stem ons saam. Sodra ons uit hierdie bed klim, sal daar geen toutjies wees nie,” herhaal sy en bid dat sy die wilskrag sal hê om op te staan as hy haar voorwaardes weier.
"As 'n spyker al is wat jy wil hê, dan is 'n spyker wat ek vir jou sal gee ... en jy sal die verskil ken tussen slaap met 'n mens en om saam met 'n wolf te wees," sê Titus en gee nie om dat die woorde meer soos 'n bedreiging as 'n ooreenkoms klink nie.

Jade se lippe skei met 'n sarkastiese terugkeer, maar die woorde is gesteel toe sy warm lippe vinnig in 'n vurige soen op hare neersak. Op hierdie stadium het sy nie meer 'n rede om met hom te baklei nie ... sy het gekry wat sy wou hê. Jade span haar lyf opwaarts en kreun in die verhitte soen in. As sy dit gaan doen, wil sy alles hê wat sy daaruit kan kry.

Titus het dieselfde besluit. As dit die enigste keer is dat sy gewillig sy aanraking sal toelaat, dan gaan hy seker maak dat sy dit nooit vergeet nie. Hy los haar hande en verdiep die soen terwyl hy teen haar wriemel. Hy gryp die warm pienk naghemp en ruk die een kant daarvan af om haar bors aan hom bloot te stel.
Skielik beëindig hy die soen, gly agteruit oor die bed en gryp haar broekie en trek dit in een vinnige beweging by haar bene af. Hy voel tevrede toe hy haar hoor snak.

Titus kyk na haar met haar donker hare oor die wit laken versprei en daardie een hoop romerige vlees bo die rand van die verlore hemp, en besluit daar is nog een ding om die prentjie te voltooi. Hy gryp die onderkant van die naghemp vas, skeur dit middeldeur en stop net sentimeters voor die skeur die bokant bereik en in die helfte breek.
Hy sprei die naghemp wyd, en kyk hoe dit oopgaan soos 'n gordyn en dan affladder en haar kaal van haar borste af los.

Jade glimlag en voel asof hulle nog baklei en sy hou instinktief van die energie daarvan. Sy sit regop en sit haar palm teen sy bors om hom op ‘n afstand te hou. Sy skuif haar bene tussen syne uit, staan op haar knieë na hom toe en glimlag uitlokkend toe sy hom van die bed af dwing totdat hy buite haar bereik is.
Sy laat haar blik laer dwaal terwyl Titus die drafbroek by sy bene laat afgly en dit eenkant toe skop. Sy het gedink hy was hard die laaste keer wat sy hom naak gesien het, maar nou kan sy die verskil sien ... hy is massief.
Jade kruip tot op die rand van die bed, staan op haar knieë en spring vorentoe om haar lippe oor syne te druk in 'n hewige soen wat hy vinnig oorheers. Sy laat haar hande oor sy heupe streel en gly dan een van hulle af om haar hand om sy dik lengte te draai.

Met die wete dat sy nou 'n stewige houvas het aan die een ding wat sy van hom wil hê, gly Titus sy vingers in haar hare op en kantel haar kop terwyl hy in die soen grom. Hy kan voel hoe haar tepel teen sy bors vryf terwyl hy teen haar beweeg en heen en weer in haar hand wieg.
Titus glimlag innerlik met die wete dat hy op die punt is om haar 'n les te leer. Sy klein wyfie-wolf het geen idee waar sy haarself ingelaat het nie. Sy is gewoond aan die stamina van mense terwyl selfs 'n normale weerwolf nie kan kers vashou by die stamina van 'n Alfa nie. Hy sleep haar van die bed af, draai hulle om en lig haar teen die muur op.

Jade vou haar bene om hom en sit haar hande op sy skouers vir balans. Sy lig op en kantel haar heupe vreesloos totdat sy geswelde punt teen haar opening druk. O genade, hy is massief. Sy wieg haar heupe heen en weer in 'n stadige maalbeweging terwyl die eerste duim van hom binne haar gly en haar ooprek.
Titus kyk hoe sy haar kop agteroor teen die muur leun en hom stadig probeer vat. Hy skud sy kop, draai sy hande agter haar, gryp haar skouers

vas en, met een harde stoot opwaarts, druk hy haar op hom neer, wat veroorsaak dat hulle albei asem verloor.
Hy het nie verwag dat sy so styf sou wees nie en die knypgevoel bring hom amper op sy knieë.

Voordat sy kan herstel, trek Titus halfpad terug uit en druk weer op haar skouers af terwyl hy opwaarts stoot en haar in 'n sterk greep daar hou.
Jade druk teen sy bors en kreun toe sy skielik omgeswaai word en haar rug die matras tref. Die lang bed is die perfekte hoogte vir hom om te bly staan met haar bene om sy middel gevou. Sy gryp handevol van die kombers toe hy haar boude inpalm, en haar heen en weer teen hom druk en trek.

Met rukkende asem kyk Jade op na hom net om te sien hoe hy kyk hoe hy in en uit haar gly. Die spiere van sy arms trek saam met elke beweging en sy laat sak haar blik na die agt-pak spiere wat by sy buik buig. Die beeld van hom wat lank en trots daar staan terwyl hy in haar stamp, is die sexyste ding wat sy nog ooit gesien het. Die gevoel dat hy haar duim vir wonderlike duim in stadige harde stote voer, stuur haar oor die rand.

Titus slaan sy verhitte blik op toe hy haar hoor uitroep. Sy is so sensueel in haar orgasme dat hy moet konsentreer om te onthou dat hy vir haar niks anders is as 'n hulpmiddel om haar van haar hitte te bevry nie. Hy of enige ander mens sou doen. Die gedagte aan ander mans wat aan haar raak ... om haar 'n orgasme te gee, help hom om sy rigiede beheer te behou toe hy in haar insak en terugtrek en sy hele liggaam met elke beweging buig.

Jade veg na asem toe die spasmas van haar orgasme so aanhou dat sy gereed is om om genade te smeek. Sy gooi haar kop heen en weer, buig haar lyf boontoe en maak haar oë oop. Die bietjie asem wat sy oorhet, is verlore toe sy die kwaai oë van die Alfa-wolf na haar sien terugstaar. Paniekbevange maak sy haar bene los en probeer van hom wegdraai.
"Genoeg," sê Jade uitasem en is bly toe hy haar vrylaat. Sy voel steeds die spasmas tussen haar bene en probeer wegskram van hom af.

Titus kyk hoe sy op haar hande en knieë omdraai om van hom af weg te kruip. Hy kan haar skielike piek van vrees ruik en hy haat die feit dat sy hom weereens vergelyk met ander Alfas. Hy skud sy kop en kruip vinnig op en oor haar.

Jade trek haar asem skerp in toe sy voel hoe sy lyf haar rug streel en sy arms is skielik langs hare. Sy kan voel hoe sy dik kop terug in haar opening druk en kreun toe sy haar bolyf oplig en haar kop in oorgawe terug teen sy skouer neerlê.

Titus hok haar met sy arms in en trek haar terug teen sy bors terwyl hy homself weer binne haar inry. Hy laat sak sy lippe teen die dop van haar oor en fluister in 'n donker stem, "Dit is nooit genoeg nie." Hy knibbel die kant van haar nek en voel hoe sy hom nog stywer druk.

Jade voel hoe haar hart fladder terwyl sy stem in haar gedagtes weergalm, maar sy is steeds helder genoeg om versigtig te wees vir die tande wat so naby aan haar vel is. Byna alle vroulike were word tydens seks gemerk en sy kan nie keer dat haar vrees verhoog op dieselfde tyd dat nog 'n orgasme haar hard tref nie.

Titus kyk op en merk hul weerkaatsing in die groot spieël bo die laaikas op. Die beeld van haar met haar oë toe en lippe effens geskei terwyl sy sy stote vat, is baie eroties. Hy sit sy hande op haar heupe, lig haar op en bring haar terug in 'n ritme wat haar laat snak toe haar bene begin bewe. Hy laat een van sy hande sy pad boontoe streel totdat hy haar bors omhul, dan gly hy sy ander hand om haar voorkant en palm tussen haar dye.
"Maak oop jou oë Jade," beveel hy in 'n harde fluistering en gebruik sy wang om haar gesig te beweeg na waar sy na die spieël kyk.

Jade maak haar oë oop en sien hulle weerkaatsing net toe hy haar bene verder uitmekaar stoot. Haar donkerder kleur teen die blonde Griekse god agter haar is vreeslik sexy. Toe hy sy vingers oor die bondel senuwees beweeg net bokant waar hy instoot, kreun Jade en byt haar onderlip toe sy weer ‘n klimaks bereik. Sy voel asof sy wil ontplof toe sy vingers nie hul marteling keer nie.
"Titus, asseblief," roep Jade uit en druk terug teen hom terwyl sy bewe en ruk in sy arms.
Titus se oë gloei terwyl hy haar in die spieël dophou. Hy het haar iets gegee wat sy nog nooit gehad het nie en hy is nog nie naastenby klaar nie. As sy van hierdie bed af gaan wegstap en dink dit is niks anders as seks as gevolg van haar hitte nie, dan gaan hy seker maak dat sy sukkel om weg te loop.

Sy voel hoe hy weer en weer daardie lieflike plekkie tussen haar bene streel voordat sy arms haar uiteindelik los en sy vooroor val en haarself op die matras vang. Sy suig haar asem in en maak 'n sissende geluid toe hy een hand op haar sy en die ander op die klein van haar rug plaas en byna heeltemal uitgly net om homself stadig, meedoënloos terug te druk.
Die verleidelike wiegbeweging is genoeg om haar hoog te hou en terselfdertyd kans te gee om asem te skep. Sy gryp die laken onder haar vingers vas toe sy besef in hierdie posisie kan hy nog dieper ingaan as voorheen. Wat hy ook al binne-in haar aanraak, is nog nooit deur iemand aangeraak nie en hierdie nuwe sensasie laat haar smelt met elke stoot. Voordat sy haarself kan keer, druk sy teen hom terug sodat hy dit nog harder kan tref.
"Titus!" roep Jade uit toe hy vir 'n sekonde stilhou voordat hy weer beweeg.

Titus grom laag in sy keel toe sy beheer amper glip. Hy reik vorentoe, stoot haar lang donker hare eenkant toe en gryp haar skouer met een van sy hande. Hy haal 'n diep, onstabiele asem en trek haar met 'n harder ruk terug, slaan in haar en gee haar waarna sy smag.
"O Titus," kreun Jade terwyl hy vinniger beweeg om haar soveel meer te gee as wat sy ooit verwag het. Na 'n paar minute voel sy uiteindelik dat sy gaan breek en beweeg vorentoe om weer van hom af weg te kom.
Titus haal hard asem toe hy haar gryp en op haar rug rol. Sy is slap en so blos dat dit hom nog harder laat groei as wat hy gedink moontlik is. Hy sprei haar bene en hou haar blik vas terwyl hy hierdie keer stadig sy pad binne-in haar beweeg, en hou homself met een arm bo haar vas. Deur sy ander hand te gebruik, sit hy dit onder haar een knie en bring haar been op, terwyl hy teen ‘n stadige martelende pas in en uit haar ry.

Om stadiger te gaan, draai egter teen hom … hy kan voel hoe elke warm duim van haar hom omvou, aan hom druk en suig. Om die mengsel van hul gekombineerde muskus te ruik en die gloed van begeerte in haar oë te sien, maak dat hy haar vir hom wil hou. Titus kners op sy tande toe hy haar voel pols om hom.
Hy gryp weer haar skouer, trek haar teen die matras af na hom toe en slaan dieper in haar. Hy skuif haar terug oor die laken en herhaal die beweging keer op keer, met hardkoppigheid om selfs sy eie limiet te oorskry.

Al wat Jade kan doen is om vas te hou en in die sensasies te verdrink. Toe hy sy voorkop na hare laat sak, vou sy haar arms om sy nek en word vinnig in sy arms opgelig.
Titus hou haar styf teen hom vas en lig sy kop op om na die plafon te gluur sodat hy haar nie sal merk terwyl hy diep in haar ontplof nie; die polsslag van sy saad pas by die harde klop van sy hart. Vir 'n paar minute bly hulle in daardie posisie terwyl hulle hard en bewend asemhaal voordat Titus haar skielik los om terug te val op die matras.

Jade frons toe Titus op die bed langs haar uitstrek sonder om 'n woord te sê of haar eers te probeer vashou. Sy draai haar kop stadig na hom toe en vind hom op sy rug, sy bors wat steeds net so vinnig soos hare styg en val ... maar sy oë is toe en ontspanne.
Sy frons toe die minute verbytik en sy asemhaling gelyk word terwyl Titus maklik aan die slaap raak. Sy voel hoe die lug in die donker kamer haar verhitte vlees afkoel en trek die kombers saggies op en oor haar in 'n vreemde oomblik van eensaamheid. Jade spandeer die volgende dertig minute om haarself te dwing om net soos hy te ontspan en aan die slaap te raak.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: http://www.ebooks2go.com